

VILÁGHÍRŰ MAGYAROK

PÁRATLAN OLDAL - LXI. évfolyam, 3. szám, 2017. január 20.

Feleségem régimódi asszony lévén karácsonyra könyveket vesz az unokának, aki, meglepő módon, olvasni is szokta azokat. Belelapozok hát, hadd lássam, mitől okosodik a gyermek.

Világhírű magyarok, szép színes album a TTK Kft. kiadásában, tele fényképekkel, Almásy gróftól Zsigmondy Richárdig. Csak hát a szöveg. Idemásolom néhány kedvencemet.

Nemes Jeles Lászlóról:

„Nemes András Kossuth-díjas filmrendező fiaként elmondhatjuk, nem esett messze az alma a fájától.”

Elmondani elmondhatjuk, de hogy a kiváló, ifjú filmrendező mit mondana el édesapjától történt messze eséséről, akit *Jeles* Andrásnak hívnak (a Kossuth-díj stimmel), az könnyen elképzelhető.

Kertész Imréről:

„Leghíresebb regényét, a Sorstalanságot 1906 és 1973 között írja. A hosszú idő jól jelzi, hogy Kertész igyekezett minél komolyabb munkát végezni, és – amennyire lehet (sic!) – ragaszkodni az igazsághoz.”

Komoly munkához idő kell, az igazsághoz való ragaszkodáshoz pláne.

Puskás Öcsiről:

„A döntőben kikaptunk a keletnémetektől; ezzel megszakadt az Aranycsapat sikersorozata.”

Na még ez is, nem volt elég bajunk, és gondolom, az akkori pletykák szerint 10 000 Trabantot kaptunk a meccsért.